

Sygn. akt VII Kzw 90/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Aneta Łatanik

Protokolant: Justyna Szczap

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie Bożeny Jurczyk - Jędrycha

po rozpoznaniu w sprawie **M. S.**

skazanej za czyn z art. 207 § 1 k.k.

na skutek zażalenia wniesionego przez Prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 29 stycznia 2019r.

sygn. akt II K 1106/16

w przedmiocie odmowy zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. zw. z art. 1 §2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 221,40 zł. (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanej M. S. w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Zawierciu na podstawie art. 75 § 2 k.k. nie zarządził wobec M. S. wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 9 lutego 2017r. w sprawie II K 1106/16.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez Prokuratora. W zażaleniu zarzucono:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę niniejszego orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż nie zachodzą przesłanki fakultatywne zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanej M. S. orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 09.02.2017 roku, sygn. akt II K 1106/16, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dotycząca skazanej zgromadzonego w toku postępowania wykonawczego, a w szczególności danych wynikających z informacji pochodzącej od kuratora sądowego, a nadto z nie zweryfikowanego przez Sąd faktu, iż w Sądzie Rejonowym w Zawierciu toczy postępowanie karne sygn. akt IIK680/18, przeciwko skazanej o czyn z art. 207§1 kk. popełniony na szkodę tych samych pokrzywdzonych, co w sprawie sygn. IIK 1106/16 uzasadnia stwierdzenie, iż decyzja Sądu w tym zakresie jest błędna.

W konkluzji Prokurator domaga się uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie Prokuratora nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ramach postępowania, którego przedmiotem jest zarządzenie wykonania kary na podstawie art. 75 § 2 k.k. w pierwszej kolejności należy ustalić, czy skazany w okresie próby dopuścił się **rażącego** naruszenia porządku prawnego, a następnie ocenić, czy mimo tego nie zachodzą podstawy do odstąpienia od zarządzenia wykonania kary, które w omawianym przypadku ma fakultatywny charakter. Przyjmuje się również, że w ramach tego rodzaju postępowania należy zasadniczo brać pod uwagę wszystkie aspekty postawy skazanego w okresie próby, a nie ograniczać się do poszczególnych przejawów jego zachowania.

Mając na względzie powyższe uwagi oraz treść zgromadzonych w sprawie dowodów należało dojść do przekonania, że Sąd Pierwszej Instancji prawidłowo uznał, iż w realiach niniejszej sprawy, na chwilę obecną nie było podstaw do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. S.

Sąd Rejonowy rozważył wszystkie aspekty dotychczasowego funkcjonowania skazanej w okresie po uprawomocnieniu się wyroku zarówno te pozytywne, jak i negatywne. Z informacji komisariatu policji w S. wynika, że skazana pracowała zawodowo i jest osobą o orzeczonej niepełnosprawności drugiej grupy (k 151). Z informacji dyrektora ZOZ w B. (k152, 154) wynika natomiast, że skazana podjęła regularne leczenie w (...)oraz w (...)a nadto 4 razy brała udział w psychoterapii w 2017 r. Wobec skazanej nie zapadł żaden nowy prawomocny wyrok skazujący (k130). Rzeczywiście natomiast z wywiadu policji wynika, że stosunki skazanej z rodzicami układają się nadal w sposób niepoprawny. Jednakże Sąd Odwoławczy, biorąc pod uwagę stan zdrowia skazanej, podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że skazana nie naruszyła porządku prawnego w sposób **rażący**. związku z tym należało przyjąć, że prognoza kryminologiczno-społeczna wobec skazanej w chwili obecnej nadal jest pozytywna.

Podstawę prawną orzeczenia Sądu Okręgowego stanowi przepis art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.